

Na osnovu člana IV. 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na 61. sjednici Predstavničkog doma, održanoj 30. septembra 2009. godine, i na 37. sjednici Doma naroda, održanoj 19. oktobra 2009. godine, usvojila je

ZAKON

O PRIMJENI RIMSKOG STATUTA MEĐUNARODNOG KRIVIČNOG SUDA I SARADNJI S MEĐUNARODNIM KRIVIČNIM SUDOM

DIO PRVI - OPĆE ODREDBE

Član 1. (Predmet Zakona)

Ovim Zakonom reguliraju se postupci nadležnih organa u Bosni i Hercegovini u primjeni Rimskog statuta Međunarodnog krivičnog suda (u daljnjem tekstu: Rimski statut), pitanje saradnje i pružanja pravne pomoći Međunarodnom krivičnom sudu, kao i osobenosti postupka za krivična djela propisana članom 5. Rimskog statuta i za krivična djela protiv čovječnosti i drugih vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom koja su propisana Krivičnim zakonom Bosne i Hercegovine.

Član 2. (Značenje izraza)

Osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

- a) krivična djela propisana Rimskim statutom: krivična djela utvrđena članom 5. Rimskog statuta, ograničena na najteže zločine od značaja za međunarodnu zajednicu kao cjelinu, i to:
 - 1) zločin genocida,
 - 2) zločin protiv čovječnosti,
 - 3) ratni zločin i
 - 4) zločin agresije.
- b) Rimski statut: Rimski statut Međunarodnog krivičnog suda koji je Bosna i Hercegovina ratificirala Odlukom o ratifikaciji ("Službeni glasnik BiH", Međunarodni ugovori, br. 2/02).
- c) Tužilac: Tužilac Međunarodnog krivičnog suda predviđen članom 42. Rimskog statuta.
- d) Zastupnik: Zastupnik Bosne i Hercegovine kojeg svojom odlukom imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine.

Član 3. (Nadležnost za obavljanje poslova saradnje i izvršenja odluka Međunarodnog krivičnog suda)

(1) Zahtjevi za saradnju s Međunarodnim krivičnim sudom i za izvršenje odluka tog suda dostavljaju se Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ministarstvo pravde), ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

(2) Nakon što utvrdi da zahtjev iz stava (1) ovog člana sadrži podatke predviđene Rimskim statutom, Ministarstvo pravde dostavlja ga nadležnom državnom organu iz stava (5) ovog člana, radi postupanja predviđenog ovim zakonom, a ako Ministarstvo pravde utvrdi da zahtjev ne sadrži potrebne podatke, zahtjev vraća Međunarodnom krivičnom sudu da ga dopuni, odnosno ispravi.

(3) Ako za obavljanje određenih poslova postoji isključiva nadležnost nekog drugog državnog organa, ili ako će neki drugi državni organ lakše obaviti određene poslove saradnje, Ministarstvo pravde tom organu prosljeđuje zahtjev za saradnju, odnosno odluku Međunarodnog krivičnog suda radi izvršenja.

(4) Nadležni državni organi u poslovima saradnje i izvršenja odluka Međunarodnog krivičnog suda postupaju hitno i bez odgađanja i o tome izvještavaju Ministarstvo pravde.

(5) U poslovima saradnje i izvršavanja odluka Međunarodnog krivičnog suda nadležni organi su: Sud Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Sud BiH), Tužilaštvo Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Tužilaštvo BiH) i drugi organi u skladu sa Zakonom o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Zakon o krivičnom postupku).

Član 4.

(Zastupanje pred Međunarodnim krivičnim sudom)

(1) Zaštitu prava i interesa Bosne i Hercegovine pred Međunarodnim krivičnim sudom zastupa lice koje ima potrebne kvalifikacije za zastupanje pred domaćim sudovima, kao i dodatna stručna znanja i iskustva koja propisuje ministar pravde.

(2) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vijeće ministara) imenuje zastupnika Bosne i Hercegovine pred Međunarodnim krivičnim sudom nakon provedenog javnog poziva za prijavu zainteresiranih kandidata.

Član 5.

(Komunikacija s Međunarodnim krivičnim sudom)

(1) Državni organi komuniciraju s Međunarodnim krivičnim sudom posredstvom Ministarstva pravde na jednom od službenih jezika koji su u upotrebi u Bosni i Hercegovini ili na jednom od službenih jezika Međunarodnog krivičnog suda, a u skladu s članom 87. Rimskog statuta.

(2) Komunikacija Bosne i Hercegovine s Međunarodnim krivičnim sudom odvija se posredstvom Ministarstva pravde, a u slučaju hitnosti ili kada za to postoje drugi opravdani razlozi, komunikacija se može odvijati i neposredno.

(3) Ako to nije u suprotnosti sa zakonom i svrhom postupanja prema st. (1) i (2) ovog člana, komunikacija u pogledu određenih pitanja može se ostvariti i preko INTERPOL-a, o čemu se bez odgađanja obavještava Ministarstvo pravde.

Član 6.

(Primjena domaćeg zakonodavstva)

(1) Državni organi nadležni za postupanje u poslovima saradnje i izvršavanja odluka Međunarodnog krivičnog suda radnje obavljaju na način propisan Zakonom o krivičnom postupku, Krivičnim zakonom Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Krivični zakon) i drugim zakonima Bosne i Hercegovine kojima je uređena ova oblast.

(2) Zakoni i drugi propisi Bosne i Hercegovine, koji se primjenjuju u obavljanju poslova saradnje, tumače se i primjenjuju u skladu s pravnim poretkom Bosne i Hercegovine, a na način koji odgovara ciljevima i smislu Rimskog statuta.

Član 7.
(Propisi o imunitetu)

Propisi o imunitetima i povlasticama predviđeni posebnim zakonima u Bosni i Hercegovini neće se primjenjivati u postupku za krivična djela iz člana 1. ovog Zakona.

Član 8.
(Zaštita svjedoka, žrtava i drugih lica)

U postupku obavljanja poslova saradnje s Međunarodnim krivičnim sudom primjenjivat će se propisi Bosne i Hercegovine koji se odnose na zaštitu svjedoka, žrtava i drugih lica.

DIO DRUGI - KRIVIČNO GONJENJE U BOSNI I HERCEGOVINI

Član 9.
(Nadležnost za postupanje)

- (1) Tužilaštvo BiH i Sud BiH nadležni su za vođenje krivičnog postupka protiv počinilaca krivičnih djela iz člana 1. ovog Zakona.
- (2) Međunarodni krivični sud nadležan je za vođenje krivičnog postupka protiv počinilaca krivičnih djela iz člana 1. ovog Zakona, kada bi inače bili nadležni za postupanje Tužilaštvo BiH i Sud BiH, samo ako su ispunjeni uslovi iz člana 17. Rimskog statuta.
- (3) Izuzetno od stava (1) ovog člana, u Bosni i Hercegovini neće se nastaviti krivično gonjenje kada se postupak već vodi pred Međunarodnim krivičnim sudom i u tom slučaju Bosna i Hercegovina ustupit će krivično gonjenje Međunarodnom krivičnom sudu u skladu s odredbama Rimskog statuta i ovog Zakona.

Član 10.
(Prijava krivičnog djela)

- (1) Svi državni organi, pravna i fizička lica dužna su Tužilaštvu BiH prijaviti saznanje o počinjenom krivičnom djelu iz nadležnosti Međunarodnog krivičnog suda, bez obzira gdje je krivično djelo počinjeno, ako se ne radi o krivičnom djelu zbog kojeg se već vodi postupak u Bosni i Hercegovini, pred Međunarodnim krivičnim sudom ili nadležnim sudom neke druge države.
- (2) Tužilaštvo BiH pokreće krivično gonjenje, ako za to postoje uslovi predviđeni Zakonom o krivičnom postupku, a o preduzetim radnjama, posredstvom Ministarstva pravde, obavještava Međunarodni krivični sud.
- (3) Ako se krivični postupak iz stvarnih ili pravnih razloga ne može pokrenuti u Bosni i Hercegovini, tužilac Tužilaštva BiH o tome obavještava Ministarstvo pravde, koje, u skladu s članom 14. Rimskog statuta, tužiocu Međunarodnog krivičnog suda prijavljuje izvršenje krivičnog djela iz nadležnosti tog suda.

Član 11.
(Obavještenje tužioca)

- (1) Kada tužilac Međunarodnog krivičnog suda obavijesti Ministarstvo pravde da postoje razlozi za pokretanje krivičnog postupka u Bosni i Hercegovini za krivično djelo iz člana 5. Rimskog statuta, Ministarstvo pravde bez odgađanja obavještava Tužilaštvo BiH.
- (2) Po prijemu obavještenja iz stava (1) ovog člana, tužilac Tužilaštva BiH, u saradnji s drugim nadležnim organima, ako se u Bosni i Hercegovini već ne vodi postupak, preduzima potrebne mjere radi otkrivanja krivičnog djela i počinioca u svrhu pokretanja krivičnog postupka, a o rezultatima postupka obavještava Ministarstvo pravde.

- (3) Ministarstvo pravde dužno je, u roku od mjesec dana od dana prijema obavještenja iz stava (1) ovog člana, obavijestiti tužioca Međunarodnog krivičnog suda o tome da li je u Bosni i Hercegovini pokrenut krivični postupak.
- (4) Ako je obavještenje iz stava (1) ovog člana dato kao povjerljivo, njegov sadržaj smatra se službenom tajnom za sve državne organe i lica koja saznaju njegov sadržaj.

Član 12.
(Prepuštanje krivičnog gonjenja)

- (1) Ako je u Bosni i Hercegovini pokrenut krivični postupak za krivično djelo iz člana 5. Rimskog statuta, tužilac Tužilaštva BiH će posredstvom Ministarstva pravde zatražiti od Međunarodnog krivičnog suda da Bosni i Hercegovini prepusti krivično gonjenje.
- (2) Ako Međunarodni krivični sud ne prepusti krivično gonjenje, na obrazložen prijedlog tužioca Tužilaštva BiH, ministar pravde može izjaviti žalbu u skladu s Rimskim statutom i Pravilima o postupku i dokazima.
- (3) Ako žalba iz stava (2) ovog člana bude odbijena, krivični postupak pokrenut u Bosni i Hercegovini obustavlja se.
- (4) Obustava krivičnog postupka traje do pravosnažnog okončanja krivičnog postupka pred Međunarodnim krivičnim sudom, nakon čega tužilac Tužilaštva BiH donosi rješenje o obustavi krivičnog postupka za krivično djelo o kojem je odlučio Međunarodni krivični sud.
- (5) Ako Međunarodni krivični sud u skladu s Rimskim statutom i Pravilima o postupku i dokazima prepusti Bosni i Hercegovini krivično gonjenje za krivično djelo iz nadležnosti Međunarodnog krivičnog suda, tužilac Tužilaštva BiH preduzima potrebne radnje u skladu sa Zakonom o krivičnom postupku i o preduzetim radnjama putem Ministarstva pravde izvještava Međunarodni krivični sud.
- (6) U slučaju iz stava (5) ovog člana može se od Međunarodnog krivičnog suda zatražiti ustupanje prikupljenih dokaza.

DIO TREĆI - PRAVNE POSLJEDICE POSTUPKA PRED MEĐUNARODNIM KRIVIČNIM SUDOM

Član 13.
(Ne bis in idem)

- (1) Protiv lica o čijoj je krivici pravosnažno odlučio Međunarodni krivični sud ne može se za isto krivično djelo pokrenuti niti voditi krivični postupak u Bosni i Hercegovini, niti se može izvršiti prethodna presuda domaćeg suda, koja se odnosi na isto krivično djelo.
- (2) Protiv lica koje je u Bosni i Hercegovini pravosnažnom presudom oslobođeno ili osuđeno, odnosno u pogledu kojeg je doneseno rješenje o obustavi krivičnog postupka, ne može se pokrenuti ili voditi krivični postupak za isto krivično djelo pred Međunarodnim krivičnim sudom, osim kada su za to ispunjeni uslovi iz člana 20. stav 3. Rimskog statuta.

Član 14.
(Nemogućnost istovremenog postupanja)

- (1) Protiv istog lica ne može se za isto krivično djelo pokrenuti krivični postupak u Bosni i Hercegovini, ako se za to krivično djelo već vodi postupak pred Međunarodnim krivičnim sudom, koji je pokrenut prije krivičnog postupka u Bosni i Hercegovini.

- (2) Protiv istog osumnjičenog ne može se za isto krivično djelo voditi krivični postupak u Bosni i Hercegovini istovremeno s postupkom pred Međunarodnim krivičnim sudom.
- (3) Postupak u Bosni i Hercegovini prekinut će se ako Međunarodni krivični sud protiv istog osumnjičenog i zbog istog krivičnog djela započne ili već vodi krivični postupak. Prekid postupka teče od dana predaje osumnjičenog Međunarodnom krivičnom sudu, odnosno njegovim pojavljivanjem pred tim sudom na drugi način.
- (4) Ako je presuda Suda BiH postala pravosnažna, neće se izvršiti, a ako je izvršenje u toku, bit će prekinuto danom kada osuđeni bude predat Međunarodnom krivičnom sudu, u skladu s odredbama Rimskog statuta.
- (5) Za vrijeme prekida krivičnog postupka ili prekida postupka izvršenja kazne u Bosni i Hercegovini ne teče zastara kao ni rokovi za preduzimanje pojedinih procesnih radnji.

Član 15.
(Pokretanje obustavljenog postupka)

- (1) Krivični postupak koji se vodio u Bosni i Hercegovini, a obustavljen je radi vođenja postupka pred Međunarodnim krivičnim sudom, može se nastaviti u Bosni i Hercegovini, ako Međunarodni krivični sud nije svojom presudom odlučio o krivici optuženog za jedno ili više krivičnih djela za koja se u Bosni i Hercegovini vodio krivični postupak. U tom slučaju može se i izvršiti pravosnažna presuda Suda BiH ili nastaviti izvršenje kazne koje je prekinuto, kao i započeti krivični postupak u slučaju kada do njegovog pokretanja nije došlo zbog toga što je postupak vođen pred Međunarodnim krivičnim sudom.
- (2) Kada su presudom Međunarodnog krivičnog suda obuhvaćena samo neka krivična djela za koja postoji pravosnažna presuda Suda BiH, vijeće će izmijeniti presudu u pogledu kazne, primjenjujući na odgovarajući način odredbe Zakona o krivičnom postupku koje se odnose na izmjenu presude prema pravilima za ponavljanje postupka.

DIO ČETVRTI - SARADNJA S MEĐUNARODNIM KRIVIČNIM SUDOM

Član 16.
(Principi saradnje)

- (1) U skladu s članom 93. Rimskog statuta, svi državni organi saraduju u potpunosti i u dobroj vjeri s Međunarodnim krivičnim sudom, radi pružanja pravne pomoći tom sudu.
- (2) Sadržaj zahtjeva za pružanje pravne pomoći koji upućuje Međunarodni krivični sud smatra se službenom tajnom i može biti objavljen, u potpunosti ili djelimično, jedino kada je to potrebno radi izvršenja zahtjeva ili iz drugih naročito važnih okolnosti i uz prethodnu dozvolu Međunarodnog krivičnog suda.
- (3) Nadležni državni organ će u postupku pružanja pravne pomoći Međunarodnom krivičnom sudu preduzeti i radnje čije izvršenje Međunarodni krivični sud nije posebno zahtijevao, ako je provođenje tih radnji neposredno povezano s ciljem pružanja pravne pomoći, ili kada je to neophodno radi otkrivanja počinioca krivičnog djela i prikupljanja dokaza potrebnih za postupak pred Međunarodnim krivičnim sudom i ako bi u suprotnom pribavljanje tih dokaza bilo onemogućeno ili značajno otežano.

Član 17.
(Prisustvo predstavnika Međunarodnog krivičnog suda)

- (1) Državni organ koji preduzima radnju pravne pomoći na zahtjev Međunarodnog krivičnog suda dozvolit će njegovim predstavnicima da prisustvuju izvršenju radnje međunarodne pravne pomoći, pri čemu im se omogućava da postavljaju pitanja i stavljaju prijedloge, a na njihov pismeni i obrazloženi zahtjev može im se omogućiti video i audio snimanje radnje, ako to ne bi ometalo izvršenje radnje ili bilo u suprotnosti s opravdanim interesima lica koja radnji prisustvuju odnosno ciljevima krivičnog postupka.